

Hur innebandyn kom till byn!

Av: Henrik Williamsson och Johan Hagbom

Säsongen 1991/92 spelade två Hjärnarpslag i Ängelholms korpserie. Det var "mitt" lag Hjärnarp, och ett nytt lag som kallade sig HBK. HBK bestod av de bästa spelarna från 1990/91 års upplaga av Hjärnarp. Ett "utbrytarlag" som siktade uppåt.

Det blev bara två derbyn. Men vilka matcher det var. Att de präglades av en enorm prestige behöver väl knappast nämnas. Särskilt minnesvärd var den första, som vi i bottengänget Hjärnarp vann efter en enorm kämpainsats. Resultatet i returmatchen går jag däremot ogärna in på...

Nåväl, efter att korpsäsongen färdigspelats var samtliga "Hjärnarpare" ganska trötta på korpinnebandyn. Efter att i flera år ha levt med småmål, dåliga domare och allt som oftast riktiga benknäckargång på andra planhalvan kändes den "riktiga" innebandyn som ett naturligt steg. Att innebandyn som sport var inne i sin mest explosionsartade fas vid den här tiden gjorde givetvis sitt till.

Föreningar startades just då i varenda liten håla, och Svenska Innebandyförbundet tillhandahöll startpaket med enkla anvisningar för dem som var intresserade av att starta en förening.

Lars "Penta" Henrysson och jag hörde oss för bland korpspelarna om intresset för att starta en innebandyförening. Det visade sig vara mycket stort. IBC Engelholm var redan etablerat, men det behövdes fler lag i kommunen. Redan på förhand hade vi fler spelare än vi behövde.

Vi skaffade oss ett startpaket och försökte sätta oss in i hur man startar en förening. Det verkade svårt, och ingen av oss hade någon erfarenhet av föreningsarbete. Därför beslöt vi att ta kontakt med Hjärnarps GIF, och be att få ingå i föreningen. De hade erfarenhet, och vi hoppades att föreningens kontakter med Rantzows och kommunen skulle vara oss till hjälp när det gällde träningstider. HGIF:s styrelse nappade på våra entusiastiska idéer - som verkligen inte var speciellt noggrant utarbetade - och lovade att hjälpa oss.

Hjärnarps GIF spelade så sin första träningsmatch i innebandy på sensommaren 1992 i Rönnehallen, Ängelholm. Mot väl valt motstånd - IBC Engelholm.

Det visade sig vara betydligt större skillnad mellan korpinnebandy och vanlig innebandy än vi kunnat tro. Matchen slutade 19-7 till IBC. Deras seger var minst sagt välförtjänt och vi har senare förundrat oss över hur i all världen vi lyckades göra sju mål. Jag tror faktiskt att Engelholmsspelarna hade svårt att hålla sig för skratt. Det hade vi däremot inga problem med under resten av denna vår första säsong.

Vi förlorade samtliga 14 seriematcher. Vi hade ingen tränare. Vi hade ingen sarg. Vi förlorade flera av matcherna med 16-2 och liknande siffror. Kort sagt: vi slutade sist i tabellen, på noll poäng och med seriens i särklass sämsta målskillnad.

Med en sådan förstasäsong kunde man tro att Hjärnarps innebandy skulle självdö, men icke! När vi drog igång nästa säsong hade vi kvar de flesta spelarna, plus flera bra förstärkningar. Förslövssonen Benny Holmquist blev tränare för laget, och vi gick faktiskt upp en division. Visserligen som femma, med god hjälp av en serieomläggning, men ändå. Det var roligt att bli uppflyttade, men dessvärre var vi inte riktigt redo för steget, så året efter blev det respass neråt igen.

Under loppet av dessa tre säsonger försökte vi organisera oss bättre. Ibland lyckades vi, ibland inte. Ett lyckokast var dock att Kjell-Arne Nilsson kom med i innebandystyrelsen. Hans arbete och engagemang betydde oerhört mycket för alla de ungdomslag som startades efterhand. Senare har innebandyn haft både med- och motgångar. Men den har bitit sig fast och blomstrar nu åter i Hjärnarp.

Att innebandyn blev mer än den "popsport" många talade om under de första åren är helt klart. Nu har det gått många år sedan vi satt där med vårt startpaket och kliade oss i huvudet. Och i dag vet både vi pionjärer och föreningen att vi gjorde rätt den där sommardagen då vi skrev under på att Hjärnarp skulle få en innebandyförening.

Mellan 1991-2002 var innebandyn en sektion i Hjärnarps GIF men är numera en egen förening, Hjärnarps IBK.

Föreningen har haft sin verksamhet i Rantzowhallen 1991-2018, när Rantzow sa upp kontraktet med Ängelholms Kommun var föreningen i Magnarpshallen i Vejbystrand mellan 2018-2022. Idag bedrivs verksamheten i nybyggda Söndrebaljshallen, första matchen spelades där den 19/11-2022 mellan Hjärnarps IBK-Willands IBK där slutresultatet skrevs till 13-3.

Idag är Hjärnarps IBK en välmående förening med ca 200 aktiva medlemmar varav ca 130st är barn och ungdomar i åldrarna 7-16år.